

מד:

עין משפט
נר מצודה

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

מזמורת הש"ס

(א) ובמשנה שנמשיות איתא
שכל וע"ש בפירוש הרב
חברטנורה וכן בפירושים
הרמב"ם וז"ל ברב אלפס,
(ב) ולקח מה' (ג) ג' רש"י
בנוי, (ד) כפי' טעם
הנלעף, (ה) מתחום שקף;
דפ"י כ"ל (ו) ולקח וכו'.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה רב שימי
וכו' וכו' לא יצא דקתני
אתחומיה ה"ל:

ודפון זרעית קאמז דהא קמז של
 שפחה ויזן אלמא למיזק זיה חובת
 עינת אל הוה מפיסלאל זאל דלמזר
 עינת. מוזר דמוזש עשיית אהל כיל
 למיזר דלין דרך גנין בך אלל בל
 דרך גנין בך הוה הלך דפון
 משיית אקור: שלל נרעם הוה. אל
 דעו האנשים על מה קנזום שם:
 זאל חסדא מיהא. עששה המהיה
 נקבע שם בא' מהן הא ידע: שלל
 חן המנין הוה. נעושי המהיה:
 זאעלו מיהא. מרשות הרבים לרהי:
 והקוצנו שלל נרעם שאדיעזש שלל
 הם נקצין: ויקי. נודות ושל דבא
 הוה: ריפסקא. מרוב העיר רהי:
 נהיה דאסי דבא מפריקא. והיה גדוד
 שמועזי דרעשה באין אמריו נעון
 שמשם והביאן בתוך מחיצת הבאין:
 שחם של מנהיה
 מפתני' מי זיאל ברשות. כגון
 לעדות המזש או להליל מן ההייט וז'
 הנהר או חכמה הבאה לילד: כבד
 עשו מעשה. ואין דרך יליך:
 ש לו אלפים אמה לכל רוח. ממקום
 שמוחל לו כאלו לא יא. מפרש
 נגמ': חורין למקומן. מפרש נגמ':
 מ' זאל כאלו לא יא. הא דואי
 זאל דהא עדין חסדא חסדא
 הוה: הי' אמר רבא כתי קאמז
 זאל כחור חסדא שלו כאלו לא
 זאל מביור דמי. כלומר האי כאלו
 זאל אכיתו קאי ויכתי קאמז אה
 היה עדין בתוך חסדא ביה חור
 ויכיתו ויכתי הוה כאלו לא עקר רגלי
 יא לו מביור אלפים אמה לכל
 רוח כמחציה ולא אמרעין ממקום
 שמוחל לו יא לו אלפים אמה לכל
 ויכיתו ויכיתו הוה כאלו לא עקר רגלי

אחת ברשות ורענן תקון ליה ממקום
קמ"ל: רב שמי בר חייה אפר הכי
לומר מתני' שבכבר יאז מתחומו
יו אומר אלפים הנאותו לו לכל רוח
ישמו והרי הוא כנחמיה: רב ר' זושא
נמאן דלא נפק מתחומא הוא ורבה
יאז הסקיד שביחם דיתו וקנה לו
ויסיון דעל עז' ואית דגרסי בלישנא
יש שנתו לו חכמים מובלעין בתוך
וכזה פליגי דלרבה לא משא לאו
לו עליו דעל תוך תחומו הו' כלילי לא
לו כד איתא לאו בניתו לא אמרינן
וראשון ויש לו קרוב וכו' חלק כגון
תחומין משא לאו לכולהו תחומי
יאז תחומי גרידא וכו' תחומי לאו
יאז קאמר והרי הוא כנחמיה: ומה
שנהאז לא גבה וכו' לא אלפים
וכזה לה לא מורח אלפים ולא גבה
יס כיון שטחיה משופעין לא גבה
מורחיה כגלות בתוך אלפים שיש לו
שטחיה שכול לא גבה לו וכו' ומה
שנאז ואלו היה גבה לו אלפים שלמות
באלפים מערביות היה תוך לחזור
וקשא למחיוהי לישני: ולא שני תוך
עליו הו' חד תחומא אלף גבה תוך
שניה קנייתא והיכא דלא תוך
והלאה כלום. ולשנא אחרתא הכי
יהי אם מובלעות אית ליה שביחם
יד ושון ורענן הראשון נראה בתוך:
והא

ואלא ארם ארם קשיא ארם ארם נמי לא
קשיא *כאן לדעת כאן שלא מדעת והא
דרבי נחמיה בריה דרבי חנילאי לדעת הוה
שלא מדעת הוה רב חסדא מיהא לדעת הוה
רב חסדא שלא מן המנין הוה: הנהו בני גנזא
דראעילו מיא במחציה של בני ארם נגדיהו
ששמואל אמר אם אמרו שלא מדעת יאמרו
לדעת הנהו ויק דהוה שריין בריסתקא
בדמחציה בחדרי דאתא רבא מפירקא אעילוהו
בניהולא לשבתא אחרייהו בעי עייליהו ואסור
להו: דהוה ליה כלדעת ואסור לוי אעילו ליה
תיבנא ועירי אספסתא רב שימי בר חייא
מתי: *מתני' ימי שינא בשרות ואמרו לו
בכבר נעשה מעשה יש לו אלפים אמה לכל
ירות אם היה בתוך התחום כאילו לא יצא
יכל היוצאים להציל חוזרין למקומן:
גמ' מאי אם היה בתוך התחום כאילו לא
יצא אמר רבה הכי קאמר אם היה בתוך
תחום שלו ככאילו לא יצא מתוך ביתו דמי
פשיטא מהו דתימא הואיל ועקר עקר קמ"ל

ד' האם היו תחומין שנתנו לו חכמים מובלעין
א' מתחומו במאי קמיפלגי מר סבר הבלעת
לאו מילתא היא א"ל אביי לרבה ואת לא
היא ומה אילו שבת במערה שבתוכה ארבעת
אלפים אמה לא נמצא מהלך את כולה
ולא שני לך בין היכא דשבת באויר מחיצות
דיר מחיצות מבעוד יום והיכא דלא שבת לא
והתנן

התחום כאליו הוא נכיתו דמי: מהו דסימא כיון דעקר.
ג' דקאי בתחומי לימוד ליה מהסת' ואי צ"ע למיפך ליפס
ז' מובלעין עיקר התחום שלו כאליו לא יכא תחומו ד
מזהו ס"ד מתקן ומאי ס' היה בתוך התחום הי"ק א"ל
ז' תחום ביתו כאליו לא יכא תחומי דמי והולך צ"ע
בתחומיה וממנו ליה לגו תחומיה הו' להו כחד תחומי
ודיכא כאליו לא יכא דמתי' בשבכר יכא חוץ לתחום ד
יתנו נדעדי' לעיל (דף ת"א): אי פיקח הוא עייל לתחום
ז' יכא תחומי מוכרין ולי וכתרייהו גרסי' א"ל ס' תי
לא יכא מצינו ודברי שימי גרסינן כאליו לא יכא תחומי
כולו מ' אלק' אמה אלא כ' ממנו ליה תחומין הית'
אחר ויש לו אלפים מצינו לכל רוח ככתפסיה ורכ שימי
ז' לא כאליו לא יכא תחומי אמר' א"ל הפסד' תחומי
ז' אלפים ומס' ונכיתו אלפים ומכיתו והלכ' אלפים דהה
לשוניהו תחומא חד הלכך על כרחך לא מיתקוס כאליו
לו שביח' אף בתקוס שנאמר לו אלא כאליו לא יכא
ג' פסוק דמ' אלפים לא נאמ' כו'. כלומר א' אמה מ'
ל' קלומי פתח למורה ופתח למערב פתח המורה ונתן
ל' המערב אלפים ול' ג' אלפים וכיון דג' פסוק דמ' נאמ'

למנוע בקרקעיהם נמלא אלפים שיש לו על גגה כשיא משה
 ומה שמחה העבר וזו אחת מודה שחסר בא ללא חזרה
 וכל על משה להכליל תחומים למתחם שיש היציאות
 ומה זאת יכול לקרן בא חנה אלא אלפים שזה היה
 נכנס במערה ולחזור ללא דרך פתח מערבי אלמתי
 ו' תחומים מחמת חדר שניה קאחו לה וכיון דמ
 הפסוק הלך כיון דקני לה שניה במחיצתו חז ליה
 אלפים ואפי' נכנסו לתוך תחומו אזי הולך ממקום שכלו
 לה היציא ליה ב' שניות אלא אז היה בית ליה או הצי
 ללא וליכנס בתחומו ואם אינן מכלולות קנה מקומן ו

כל היוצאין להציל חורוין מסכומן
הא דלא תשיב ליה צפיק דבינה
דף (א:) גבי הנך ג' דהחורוין סופן
משום תחומין דזה אינו חסות וכל
הטוה לרבי כדלמחרתן תתה:
יבמר סבר הבלעת תחומין לאו
מיתא היא. פ"ה ולת ליה
לרבה הא דנדרשי דלמרי לעיל (דף
א:) אי פקח הוא עייל לתחומין ויין
יעל על ולר"י נראה דלית ליה הא
דנדרשי כיון שנגנב בתחומין מפני
בבד דהבית וילא מדי' אמוחיו וכן
לר"י ליתן ק"ד לאותו מדשות יכול
לחזור ולקנות תחומין הראשון אבל
בבא מיעין שילא חזן מתחומין וקנה
לו תחום אחר לא הותר ליעקר
המתחום שקבע כדפ' לעיל דף לאו
הכי מקשה לו ממנ' לנדרשי דלמרי
לאפי' אמה אחת לא יכנס ואף על גב
דע"י ארבע אמוחיו נכנס לתחומין
הראשון ולא אחר כיון דעל על:
ומדעי

ר' ש"י בר חייא אמר הכי
בתוך החתום שלו כאילו לא
תחומין מילתא היא ומר סב
תסברא דהבלעת תחומין מילת
אלפים ועל גגה פחות מאר
דחוצה לה אלפים אמה אמר
מבעוד יום להיכא דלא שבת
רוח: פשיטא. דכיון דעדנין לא יא
מנאמר לו אלפים לכל רוח הכא נמי
תאמר אס היו תחומין שנתנו לו חס
עסקין וכאלו לא יא (ב) אסתומין ק
שנתנו למר ולנכסות למר אל
מנאמר לו מילתא היא. וכיון דמי
מנאמר לו מילתא היא הלכך לא מני
מחוס שנתנו לו ורבה לר ליה ה
מחצתא דבין רבה ודין ר' ש"י
התחום שלו אלף בדבר גרסינן כאלו
מנאמר כחד תחומא שיהיו לו כל
לא מביחו כלל ולא קנה שביחא במק
אלא ודאי קנה שביחא במקום שנתנו
מנאמר שנתנו לו ולמחרת אלפים וכל
תחומא תחומא ורבה סב לאו מילתא
מסביר אבל יוצא חשיבין ד' לקולא
אילו לא כד במערה פסוקי ד' אלפי
לכל ג' פסם מערה י' פסמים י' לה
אלפים וכן מפסת המעבר נתן מורה

ומתרחבות
על גנה כ
לה אלפים
ויצא בפתח
על העקב
כו' הכא
ומתנ"י לא שנה באור מחילות שבי
למחוס אין לו אלא ממקום שנאמר לו

בב א מתי פיר מהלי
קוסה הלי עו
ועשו מהלי שנת הלי עכ
טושים אית סא סא
ספיק וסא מה פיר וסא
מהל טפיק יד:
בב ב מתי פשו מהלי
שנת הלי עכ טושים
אית סא סא טפיק יד:
בר ג מתי סא טושים סא
טפיק יד:
בה ד ה מתי פשו מהלי
שנת הלי י סא
לארון וטושים אית סא
חט טפיק יד:

יְבִיט חֲנָאֵל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones